

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm SS. Iohannis & Pavli. Item Gallicani viri clariß. Ex ijs quæ extant
apud Bar. to. 3. & 4. Paßi sunt autem an. Christi 362. Pontificatus Liberij
11. Iuliani Apostatæ 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

écce hospitio illo quodam tempore voracibus flammis in fauillas redacto, vbi opportunū aduentauit tempus, ex eodem loco prodijt germen odoris Domini, & grana in ignem iacta, reddiuiuos protulere flores; nec tamen fructus afferendo, tantam sui admirationē excitāunt, quantum attulit gaudij, reditus optatus beatissimi Patris Adelberti; qui, vt promiserat, in Frisiam reuersus, tanto maiori omnium studio & beneuolentia accipitur, quanto eius sanctitas euidētiori miraculorum attestatiōe quoquouersum sese celebrius diffudit.

Insigne miraculum.

Postremò vir beatus omni virtutum exercitatione instructus, ad ecclesiæ Traiectensis Archidiaconatū euectus est; quod munus cum præclare aliquamdiū administrasset, tandem post multorum Paganorum conuersionē, multis miraculis clarus, Christo sanctissimā animam suā reddidit 7. Kal. Iul. sepultus Egmundæ in Kenemaria. Vbi sub Theodorico primo, Hollandiæ Comite, corpus eius de tumulo leuatum est; cui Theodoricus Iunior, paternæ deuotionis feruentissimus æmulator, construxit monasterium Ordinis S. Benedicti, cui Egmond nomen indidit, totius Hollandiæ in diocesi Harlemensi faciliè celeberrimum.

Fit Archidiaconus Traiecten.

Moritur.

MARTYRIVM SS. IOHANNIS & PAULI. Item Gallicani viri clariss. Ex ijs quæ extant apud Bar. 10. 3. & 4. Passi sunt autem an. Christi 362. Pontificatus Liberij 11. Iuliani Apostata 2.

CVM Gallicanus Romani exercitus dux, Persarum gētem, quæ Syriam inuaserat, insigni victoria profligasset, eaq; de causa triumphalibus insulis sublimatus, Augusto Constan-

26. Iunij.

Gallicanus
filiam Con-
stantini vxor-
em poscit.

Constantia
virgo san-
ctissima.

Constantino valde acceptus esset, Constantiam virginem sacratissimam filiam eius poposcit uxorem; idque eo tempore, quo Scythica gens, quæ Thraciam occupauerat, infestis sanè armis imminebat. Et quia auctoritate ac potentia valebat plurimum, Comites & Præfeti cum vniuerso populo Romano, vt honestissimo eius postulato fieret satis, magna vi præcum instabant. Constantinus verò Augustus, cum sciret filiam suam, ne morte quidem proposita, à virginitatis amore auellendam, maximo animi dolore cruciatur: incertus quo nam modo, ab ijs se difficultatibus extricaret. At filia eius caelesti lumine mirabiliter iam antè illustrata, cum patris sollicitudinem studio sanctitatis conuincere recludere, dixit ad eum: Cum certa sim mihi pater, Deum cui nocte dieque deseruiò, virginitatis meæ curam habiturum, quæso te vt hanc animi sollicitudinem, quæ te exeruciat, missam facias, teque me illi coniugem datum promittas, ea conditioe vt si Scytharum gentem foelici Marte protrauerit, me victor simul & Consul accipiat; porro huius sponsionis gratia, duas filias virgines quas ex amissa coniuge suscepit, vique ad nuptiarum diem apud me esse finat; atque ipse Iohannem Præpositum & Paulum Primicerium meum apud se comiter habeat; vt & ipse me per familiares meos penitus cognoscat & ego vicissim per eius filias, clarissimam morum illius vitæque instituti cognitionem accipiam. Placuit Gallicano virginis prudentissimæ oblata conditio, & protinùs Gallicani filie Constantiæ traditæ; & eunuchi similiter summa cum humanitate accepti sunt. Porro duæ illæ sorores, quarum altera ex ijs At-
rica,

rica, altera Arthemia dicebatur, cum essent liberalibus studijs apprimè erudita, facili negotio ad Christi cognitionè ac fidem ab Augusta adducta sunt.

Interè Gallicanus, Scythis bello foeliciter profigatis, glorioso triumpho elatus domum reuertitur; & ante quam urbem Romam ingreditur, recta ad sacra Petri Apostoli limina pergit. Qua re Constantius Imperator, totaque nobilium aula, quæ ad excipiendum eum debito cum honore parata stabat, vehementer admirati sunt; ipseque Constantinus Gallicanum totum mentis & corporis habitum supplicationi intentum accedens ait; Gallicane quidnam hoc rei noue est, quam ego in te conspicio? quod ad bellum pergens, Capitolium & templa ingressus demonibus immolasti, & iam victor è bello rediens Christum adoras, & Apostolorum limina supplex veneraris? Cui Gallicanus; Desine, inquit, admirari; ò Imperator; Nam Christum verum cæli terræque Dominum, ex summa eius potentia cognoui. Cum enim cum Schyrica gente conflicturus, extremas essem in angustias reductus, ac penè mole belli obrutus, & sacrificijs interim insistens frustra à Deo Marte opem implorarem, prorsus ut iam omnem in fuga salutem posuissem, Paulus & Iohannes Constantiæ filia vestrae Augustæ famuli, verbis me hortati sunt, ut Deo cæli votum nuncuparem: me Christianum fore, si perditis in rebus victoriâ ex hostibus reportarem, Fateor, simulatque votum hoc ore prolatum est, apparuit mihi iuuenis statura excelsa glorioso Crucis trophæo præcedens, qui me stricto gladio suis insiltere vestigijs iussit. Institi viriliter, & dextera lenaque euaginatam tenens

Gallicani
de Schytis
victoria.

Gallicanus
vult se
Christianum
fore & vincit
Scythas.

V V V

gladi-

1034 MART. SS. IOAN. ET PAULI, &c.
 gladium, ipso duce, ad regem perueni; qui meis
 pedibus humi prostratus, sanguinem suum infir-
 mis precibus à me deprecatus est. Ego pietate
 flexus, & illius, & omnium vitæ peperci; atque
 ita vniuersa Thracia à Scythis singulari omni-
 potētis Dei beneficio liberata, ipsos Scythas tri-
 butarios effeci. En habes quadruplicatum exer-
 citum, habes Scythas tributarios, & omnē Thra-
 ciam in libertatem vindicatam. Quod reliquū
 est, hanc vnicam à te, ô Imperator, laboris mei
 mercedē reposco, vt me ab huius dignitatis sar-
 cina exoneratum, deinceps religioni, quam di-
 dici, vacare permittas.

Insignis pie-
 tas Gallica-
 ni.

Imperator his verbis ad eum commotus est, vt
 ruens in amplexus eius, vix lachrymas teneret,
 narrauitque quomodo duæ eius filia pari pieta-
 te ad Christum accessissent, atque eius in laudi-
 bus die at nocte incredibili mentis alacritate
 perseuerarēt. Inter ea deductus in Regiam Gal-
 licanam, quasi gener Augustorum habitus est: &
 Consul in fascibus positus, quinque millia ser-
 uorum libertate donauit, eosdemque ciues Ro-
 manos effectos, prædijs ac domibus ditauit; ac
 postremò omnibus facultatibus in pauperes di-
 stribuitis, in vrbe Ostiensi Hilarino se adiunxit,
 eiusque ædes pauperibus excipiendis accom-
 modauit; in quibus innumerabilem peregrino-
 rum multitudinem excepit, & singulari beni-
 gnitatis studio fouit ac paut. Ibi tum videre li-
 cebat, egregium profectò atque admirandū pie-
 tatis studium; virum patritium & Cōsulem Au-
 gustis amicissimum, & omnibus mundanæ glo-
 riæ titulis decoratum, pauperum pedes lauans,
 cibum potumque offerentem, aquam ma-
 nibus effundentem, languentibus sollicitè mi-
 nistrans.

Manumittit
 5000. seruo-
 rum.

vide S. Gal-
 licani humi-
 litatem.

nist
 mir
 F
 prin
 Lau
 pare
 rit
 vsqu
 Gall
 strat
 horr
 pori
 C
 lianu
 dere
 robo
 super
 prost
 mere
 repor
 nolle
 in eos
 ipsos
 Re
 in eos
 aula
 causa
 num
 rentu
 olim
 deesse
 calum
 etiam
 scabar
 præsc

nistrantem, cæteraque sanctæ seruitutis officia,
mira alacritate ac gaudio exhibentem.

His alijsque eximia pietatis operibus clarus,
primus in Ostiensi vrbe ecclesiam extruxit, S.
Laurentij monitis excitatus; qui clara luce ap-
parens, eum hortabatur, vt ad multorum salutē
ritē constituendam ecclesiam fabricaret; quæ
vsque hodie Laurentia nuncupatur. Interea ipse
Gallicanus Christi gratia adeo multiplici illu-
stratus est, vt etiam demones eius nomen per-
horrescerent, eiusque conspectu ex obsessis cor-
poribus continuò migrarent.

Potens in
miraculis.

Cum autem, Constantio è viuis sublato, Iu-
lianus liberis nactus esset imperij habenas, vi-
deretque Christianam religionem, & numero &
robore auctam stabilitamque: Gentilicium verò
superstitionem magna ex parte collapsam atque
prostratam, haud mediocri studio illam depri-
mere; hanc verò excitare, ac in priorem statum
reponere conatus est. At quoniam à Christianis
nollet palàm persecutor haberi, more suo dolo
in eos agere, multifariaque; excogitando causas,
ipsum p suos aggressus est persequi magistratus.

Iuliani per-
secutio in
Christianos

Res quidem lento gradu agi cœpta est, cum
in eorum bona primum fiscus insurgeret, qui in
aula Christianorum Imperatorum militassent,
causa illa communi obtenta (ne more prædonum
in patrimonia locupletum grassari viderentur)
quod ex templorum diuitijs expilatis, olim
fortunas auxissent. Quod si adeo hæc causa
deesset, vt ne locus videretur esse fictioni atque
calumniæ, illa in promptu aderat, quam
etiam rescriptis suis inferere minimè erube-
scebat; nimirum Christianos, ex Euangelij
præscripto, nequaquam affluere diuitijs,

Vasticus
cius.

Lucæ 14.

1036 MART. SS. IOAN. ET PAULI, &c.
sed eas petentibus impendere & superaddere,
immo & perfectionis adipiscendæ gratia, om-
nipenitus erogare debere.

**Confiscatus
Gallicani
facultates.**

Hiscæ planè coloribus, rapax fiscus iniecit a-
uidas manus, in Gallicani opulentissimum pa-
trimonium. Sed quid accidit memoria dignum;
Ipsè Christus, in cuius pauperes Gallicani diui-
tiæ erogabantur, turatus est reditus egenorum,
pauendis planè prodigijs; Nam quicumque acce-
debat, vt prædijs vel domibus fiscales affigeret
titulos, vel exigeret pēsiones, arripiebatur à dæ-
mone, vel percussus lepra, euestigiò recedebat.

**Gallicani
martyrium.**

Sed nequam illi spiritus, expetentes de Gallica-
no vindictam, ab obsessis corporibus se minimè
egredi posse iactabant, nisi idem ipse dijs sacra
ageret. Qui ea de re conuentus, cum facere re-
nūisset, ex Italiæ finibus abire iussus, se contulit
Alexandriam, vbi à Raueiano Comite trūcatus
capite, martyrium feliciter consecutus est. Quo
eodem tempore, Romæ Hilarius, Gallicani per-
necessarius, necnon Donatus Episcopus Areti-
nūs, spectatæ vir sanctitatis, obruncatione ca-
pitis, martyrium consummârunt.

**Item Ioānis
& Pauli.**

Sed post hæc Iohannem & Paulum, negantes
se velle deinceps inter Iuliani familiares adnu-
merari, Terentianus Prætorianorum Præfectus,
domi conuentos, & ad Iouis cultum inuitatos,
renuentes, abscissis eorum capitibus, secretò se-
peliendos curauit; rumorem illum de ipsis in
vulgus dissipans, eos exilij sententia condemna-
tos, solum vertisse. Sed dæmones martyrum glo-
ria atq; virtute magnopere cruciati, scelus per-
petratum aperuerunt, dum ex obsessis corpori-
bus inclamarent, Paulum & Iohannem gladio
Terentiani esse necatos; quorum vnus, idemque
cius-

eiusdem Terentiani filius, arreptitius ad sepulchrum martyrum, quod ipsi demones inuiti manifestarant, adductus, continuo liberatus est. Quo tam mirifico signo ipse Terentianus admonitus, missum fecit prorsus patriorum deorum cultum, Christoque credens, initiari voluit sacro Baptismo; Ipsumque certamen martyrum, cuius auctor extiterat, scriptorum monumentis perpetuæ memoriæ commendavit; Quæ tamen Baronius censor exactissimus, haud ea prorsus esse contendit, quæ præ manibus hodie habentur, sed ex illis nonnulla accepta, additaque alia, quæ veritati haud videntur posse congruere; ut dum res gesta ita ponitur Romæ, cum ibi Iulianus adesset; quem constat his persecutionis temporibus, quibus solus regnavit, nunquam recessisse ab Oriente. De horum martyrum Iohannis & Pauli reliquijs in Gallias translatis, tempore Pelagij Papæ, meminit Gregorius Turorensis, de gloria martyrum cap. 83. De basilica quoque eorundem martyrum nomine, Ravennæ posita; deque egregio miraculo illic edito, meminit Paulus Diaconus, de gestis Longobar. lib. 2. cap. 9. & Fortunatus, lib. 4. de vita S. Martini in fine.

Miracula ad eorū sepulchrum.

Terentiani ad Christi fidem conversio.

Censura C. Baro. de horum 2. martyrum actis sub nomine Terentiani. tom. 4. Aug.

C. Bar in not. mart. Rom. lib. 2. cap. 9. & Fortunatus, lib. 4. de vita S. Martini in fine.

VITA S. VIGILII MARTYRIS, & Episcopi Tridentini, qui passus est anno Domini 506, Habetur in fronte operum ipsius.

C. Baron. in not. mart. Rom.

Vigilius patria Romanus, illustribus ortus parentibus, Athenis liberales artes & sacras literas didicit, breuique tantum sibi pietatis & eruditionis thesaurum per Dei gratiam comparavit, ut annos natus viginti, ab Aquilegiensi Episcopo, ad quem diuina delatus

26. Iunij.

Patria & parentes eius.

VVV 3 fuit

